

stemmelse, at udlevering til besætningsejerens efterbehandling af voksent kvæg ikke må finde sted.

I henhold til stk. 2 er ministeren dog bemyndiget til at fastsætte regler om ordinerer eller udlevering af receptpligtige lægemidler til efterbehandling af voksent kvæg. Bestemmelsen kan f.eks. gælde tilladelse til udlevering eller ordinerer af allergipræparater eller appetitstimulerende stoffer, ligesom der i § 33 i bekendtgørelse nr. 134 af 6. marts 2003 om lægemidler til dyr er fastsat bestemmelser om ordinerer og udlevering af antiparasitære lægemidler til indgift gennem munden eller til udvortes brug til kvæg over 1 år, såfremt dyrlægen forud har stillet en diagnose.

Baggrunden for restriktionerne i ordinerer eller udlevering af receptpligtige lægemidler til voksent kvæg skal findes i et alment ønske om at begrænse medicinforbruget i husdyrproduktionen mest muligt, i særdeleshed gælder dette forbruget af antibiotika. Frem til 1995 var det således ikke tilladt til kvæg at udlevere antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler i præparationer, der var beregnet på indførsel gennem hud eller slimhinder eller til indføring i yver eller bør. Med indførelsen af sundhedsrådgivningsaftaler i 1995, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 14, ændredes bestemmelserne for dyrlægers ordinerer og udlevering af receptpligtige lægemidler til efterbehandling af voksent kvæg i de tilfælde, hvor der var indgået en sundhedsrådgivningsaftale. Bestemmelsen i lovforslagets § 13 skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 14, stk. 2.

Til § 14

Med den foreslåede bestemmelse videreføres § 7 a, stk. 4-6, 8-9 og 11, i lov om dyrlægegerning m.v. om sundhedsrådgivningsaftaler. Den i stk. 6 foreslåede bestemmelse er dog ny.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 13 var det frem til 1995 ikke tilladt til kvæg at udlevere antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler i præparationer, der var beregnet på indførsel gennem hud eller slimhinder eller til indføring i yver eller bør. Forbudet omfattede udlevering til efterbehandling af både kvæg og svin. Det var dog tilladt en dyrlæge i tilslutning til et besøg, hvorunder dyrlægen havde taget svin eller pelsdyr under behandling, at udlevere eller ordinere antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler beregnet til injektion gennem hud eller slimhinder til besætningsejeren til gentagne behandlinger i besætningen, dog kun hvis det var påkrævet af behandlingsmæssige grunde og kun omfattende lægemidler til 30 dages forbrug.

På tidspunktet for fremsættelse af forslag til lov nr. 171 af 16. marts 1994 om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning var der indgået aftaler mellem Landbrugsrådet og Den Danske Dyrlægeforening om sundhedsrådgivning i kvæg- og svinebesætninger. Aftalerne havde til formål at styrke og videreudvikle den veterinære rådgivning med udgangspunkt i den enkelte besætning, hvorved der ved en regelmæssig og systematisk indsats ønskedes skabt et forbedret sundhedsniveau i husdyrbesætningerne. Efter aftalerne ønskedes, at dyrlæger til besætninger med svin og kalve, hvor dyrlægen havde diagnosticeret sygdom, kunne udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler, også til dyr i besætningen, for hvilke sygdom ikke var diagnosticeret. Dette forudsatte en ændring af dyrlægeloven.

Aftalerne blev forelagt Det Veterinære Sundhedsråd, der afgav en udtalelse herom, hvoraf det bl. a. fremgik, at Rådet med hensyn til sammenkædningen af sundhedsrådgivningsaftaler og udlevering eller receptordinerer af lægemidler fandt, at "sammenkædningen af sundhedsrådgivningsaftaler og udlevering eller receptordinerer af lægemidler til besætningsejerens behandling af dyr anses for veterinærfaglig forsvarlig og er efter Rådets opfattelse en nødvendig forudsætning for, at ordningen i øvrigt anses for veterinærfaglig forsvarlig". Rådet angav i sin udtalelse endvidere, under hvilke forudsætninger det ansås for forsvarligt at receptordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens behandling af voksent kvæg, kalve og svin.

Med vedtagelsen af lov nr. 171 af 16. marts 1994 indførtes lovgrundlaget for indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler mellem besætningsejere og dyrlæger, og i forbindelse hermed fastsattes en række bestemmelser vedrørende dyrlægers ordinerer og udlevering af receptpligtige lægemidler til besætninger med voksent kvæg, kalve eller svin, hvor der var indgået en sundhedsrådgivningsaftale, samt bestemmelser om udlevering eller receptordinerer af lægemidler i fjerkræbesætninger, der var omfattet af en af ministeren fastsat sundhedskontrol. Bestemmelserne udgør i dag dele af § 7 a i lov om dyrlægegerning m.v., jf. lov bekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003. Der er i medfør af § 7 a i den gældende lov udstedt bekendtgørelse nr. 919 af 18. november 2002 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvæg- og svinebesætninger.

Lovforslagets § 14, stk. 1-6, indeholder bestemmelser om indgåelse af sundhedsrådgivningsaftaler og om ordination eller udlevering af receptpligtige lægemidler i besætninger, der er omfattet af en sundhedsrådgivningsaftale.